

**Fragmenta, ed. H. Thesleff:
The Pythagorean texts of the Hellenistic period.
(Abo Akademi 1965)**

Ἀλειπτικά συγγράμματα, Δωρικά, Ἡλοθαλῆς, Ἱερὸς λόγος ἰν ἡεξαμετερο

Ἀλειπτικά συγγράμματα

Diogenés Laertios, Vitae philosophorum VIII, 7 (Hérakleidés z Lembu)

... δεύτερον τὸν Ἱερὸν λόγον οὗ ἡ ἀρχή·

ὦ νέοι, ἀλλὰ σέβεσθε μεθ' ἡσυχίας τάδε πάντα.

Porfyrios, Vita Pythagorae 40 (seq. Carm. aur. 40-42)

πρὸ δὲ τῆς ἐξαναστάσεως ἐκεῖνα [ἐπάδειν]·

πρῶτα μὲν ἐξ ὕπνοιο μελίφρονος ἐξυπαναστὰς

εὖ μάλ' ὀπιπεύειν ὅσ' ἐν ἡματι ἔργα τελέσσεις.

Iamblichos, De vita Pythagorica 144

ἔστι γὰρ παρ' αὐτοῖς λεγόμενον ὅτι·

ἄνθρωπος δίπος ἐστὶ καὶ ὄρνις καὶ τρίτον ἄλλο.

τὸ γὰρ τρίτον Πυθαγόρας ἐστὶ ... περὶ δὲ τοὺς ὄρκους...

(seq. Carm. aur. 1-2)

Johannés Lydus, De mensibus IV, 42

ὁ δὲ Ποντικὸς Ἡρακλείδης φησὶν, ὡς εἶ τις τὸν κύαμον ἐν καινῇ θήκη ἐμβαλὼν

ἀποκρύψει τῇ κόπρῳ ἐπὶ τεσσαράκοντα πάσας ἡμέρας, εἰς ὄψιν ἀνθρώπου

σεσαρκωμένου μεταβαλόντα τὸν κύαμον εὐρήσει, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ποιητὴν φάναι·

ἴσόν τοι κύαμους τε φαγεῖν κεφαλὰς τε τοκήων.

Eustathios, Comm. II. XII, 589; p 948

γράφουσιν οἱ παλαιοὶ ὅτι τοὺς κύαμους ὡς μέλανας οὐκ ἐσθίουσιν οἱ ἱερεῖς οἷς καὶ

λόγον φασὶν εἶναι ἱερὸν τοιοῦτον· διὰ τὸ

ψυχῆσ' αἰζηῶν βάσιν ἔμμεναι ἢδ' ἀναβαθμόν

ἐξ Ἀΐδαο δόμων, ὅταν αὐγάς εἰσανίωσιν.

Pseudo-Plútarchos, Vita Hom. 154

ὁ δὲ Πυθαγόρας· φεῖδμο τῆς ζωῆς, μὴ μιν καταθυμοβορήσης.

Sextos Empirikos, Adversus mathematicos IX, 128

ἐνθεν καὶ παρήνουν οὗτοι οἱ φιλόσοφοι ἀπέχεσθαι τῶν ἐμψύχων καὶ ἀσεβεῖν ἔφασκον τοὺς ἀνθρώπους·

βωμὸν ἐρεύθοντας μακάρων θερμοῖσι φόνοισι.

Iamblichos, De vita Pythagorica 162

τοιούτον δὴ ἐστι τὸ ἀρχὴ δέ τοι ἤμισυ παντός, ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ.

Diogenés Laertios, Vitae philosophorum VIII, 22-24

λέγεται παρεγγυᾶν αὐτὸν ἐκάστοτε τοῖς μαθηταῖς τάδε λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιούσι·

πῆ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;

σφάγια τε θεοῖς προσφέρειν κωλύειν, μόνον δὲ τὸν ἀναίμακτον βωμὸν προσκυνεῖν. μηδ' ὀμνύναι θεοὺς· ἀσκεῖν γὰρ αὐτὸν δεῖν ἀξιόπιστον παρέχειν. τοὺς τε πρεσβυτέρους τιμᾶν δεῖν, τὸ προηγούμενον τῷ χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένους· ὡς ἐν κόσμῳ μὲν ἀνατολήν δύσεως, ἐν βίῳ δ' ἀρχὴν τελευτῆς, ἐν ζωῇ δὲ γένεσιν φθορᾶς. καὶ θεοὺς μὲν δαιμόνων προτιμᾶν, ἥρωας δ' ἀνθρώπων, ἀνθρώπων δὲ μάλιστα γονέας. ἀλλήλοις θ' ὀμιλεῖν, ὡς τοὺς μὲν φίλους ἐχθροὺς μὴ ποιῆσαι, τοὺς δ' ἐχθροὺς φίλους ἐργάσασθαι· ἴδιόν τε μηδὲν ἡγεῖσθαι νόμῳ βοηθεῖν, ἀνομία πολεμεῖν· φυτὸν ἡμέρον μῆτε φθίνειν μῆτε σίνεσθαι, [ἀλλὰ] μηδὲ ζῶον ὃ μὴ βλάπτει ἀνθρώπους. αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν εἶναι μῆτε γέλωτι κατέχεσθαι μῆτε σκυθρωπάζειν. φεύγειν σαρκῶν πλεονασμόν, ὀδοιπορίας ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν ποιεῖσθαι, μνήμην ἀσκεῖν, ἐν ὀργῇ μῆτε τι λέγειν μῆτε πράσσειν, μαντικὴν πᾶσαν τιμᾶν, ὠδαῖς χρῆσθαι πρὸς λύραν ὕμνων τε θεῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὐλογον χάριν ἔχειν. τῶν δὲ κυάμων ἀπηγόρευεν ἀπέχεσθαι διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας μάλιστα μετέχειν τοῦ ψυχικοῦ· καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι τὰς γαστέρας, μὴ παραληφθέντας· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς καθ' ὑπνους φαντασίας λείας καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν.

Ἱερὸς λόγος – [Λόγος] περὶ θεῶν in Doric prose:

Iamblichos, De vita Pythagorica 146

οὐκέτι δὲ οὖν ἀμφίβολον γέγονε τὸ τὰς ἀφορμὰς παρὰ Ὀρφέως λαβόντα Πυθαγόραν συντάξαι τὸν περὶ θεῶν λόγον, ὃν καὶ ἱερὸν διὰ τοῦτο ἐπέγραψεν ..., εἴτε ὄντως τοῦ ἀνδρός, ὡς οἱ πλεῖστοι λέγουσι, σύγγραμμά ἐστιν, εἴτε Τηλαύγους (θ.α.) ... λέγει γάρ·

<Λόγος] ὅδε περὶ θεῶν Πυθαγόρα τῷ Μνημάρχῳ, τὸν ἐξέμαθον ὀργιασθεὶς ἐν Λιβήθροις τοῖς Θρακίοις, Ἀγλαοφάμῳ τελεστᾷ μεταδόντος, ὡς ἄρα Ὀρφεὺς ὁ Καλλιόπας κατὰ τὸ Πάγγαιον ὄρος ὑπὸ τᾶς ματρὸς πινυσθεὶς ἔφα, τὰν ἀριθμῶ οὐσίαν ἀίδιον εἶμεν ἀρχὰν προμαθεστάταν τῷ παντὸς ὠρανῶ καὶ γὰρ καὶ τᾶς μεταξὺ φύσιος, ἔτι δὲ καὶ θείων καὶ θεῶν καὶ δαιμόνων διαμονᾶς ῥίζαν.

Syrianos, CAG 6, 1; p.123 Kroll

πῶς δ' ἂν αὐτὸς μὲν Πυθαγόρας ἐν τῷ Ἱερῷ λόγῳ διαρρήδη μορφῶν καὶ ἰδεῶν κράντορα τὸν ἀριθμὸν ἔλεγεν εἶναι καὶ θεῶν <καὶ] δαιμόνων αἴτιον καὶ τῷ πρᾶξι καὶ κρατιστεύοντι τεχνίτῃ θεῶ κανόνα καὶ λόγον τεχνικόν, νοῦν τε καὶ στάθμαν ἀκλινεστάταν τὸν ἀριθμὸν ὑπεἶμεν συστάσιός τε καὶ γενέσιος τῶν πάντων.

Iamblichos, In Nicomachi arithmeticae introductione, p.10 Pistelli

Πυθαγόρας δὲ (sc. φησὶν τὸν ἀριθμὸν εἶναι) ἕκτασιν καὶ ἐνέργειαν τῶν ἐν μονάδι σπερματικῶν λόγων, ἢ ἑτέρως τὸ πρὸ πάντων ὑποστὰν ἐν θείῳ νῶ ἀφ' οὗ καὶ ἐξ οὗ πάντα συντέτακται καὶ μένει τάξιν ἄλυτον διηριθμημένα.

Pseudo-Iamblichos, Theol. arithm.; p.21 De F.

εἰ δὲ τῶν ὄντων εἶδος ὁ ἀριθμὸς, ἀριθμοῦ δὲ τὰ ῥιζώματα καὶ οἶονεὶ στοιχεῖα οἱ μέχρι τετράδος ὄροι, εἴη ἂν ἐν τούτοις τὰ προλεχθέντα ἰδιώματα καὶ αἱ τῶν τεσσάρων ἐπιστημῶν ἐμφάσεις ... καθὼς ἐν τῷ δηλουμένῳ περὶ θεῶν συγγράμματι ὁ Πυθαγόρας οὕτω διορίζεται· τέσσαρες μὲν καὶ ταὶ σοφίας ἐπιβάθραι, ἀριθμητικὰ μωσικὰ γεωμετρία σφαιρικά, α β γ δ τεταγμένα. καὶ Κλεινίας...

Johannés Lydus, De mensibus II, 9

αὐτῷ (sc. τῷ Ἑρμῇ) τοίνυν τὴν τετράδα οἱ φιλοσοφοῦντες ἀνέθεντο ὡς ἐφόρῳ τῶν μιγάδων ψυχῶν· τὰ γὰρ τῆς ψυχῆς στηρίγματα τέσσαρά ἐστι, νοῦς ἐπιστήμη δόξα αἴσθησις. ψυχὰ γὰρ ἀνθρώπου, φησὶν ὁ Πυθαγόρας, ἔστι τετράγωνον εὐθυγώνιον.

Καθαρμοί

Κατάβασις εἰς Ἄιδου

Κοπίδες

Diogenés Laertios, Vitae philosophorum VIII, 8

αὐτοῦ (sc. τοῦ Πυθαγόρου) λέγουσι καὶ τὰς Κοπίδας, οὐ ἢ ἀρχή· Μὴ ἀναδίδεῖν μηδενί.

Κρότων

Λόγος πρὸς Ἄβαριν

Λύσις ψυχῆς

Μυστικὸς λόγος

῾Ορκος

Áetios I, 3, 8

διὸ καὶ ἐπεφθέγγοντο οἱ Πυθαγόρειοι ὡς μεγίστου ὄρκου ὄντος τῆς τετράδος·

οὐ μὰ τὸν ἀμετέρα κεφαλᾶ παραδόντα τετρακτύν

παγὰν ἀενάου φύσεως ῥίζωμά τ' ἔχουσιν.

Παιδευτικόν, πολιτικόν, φυσικόν...

Diogenés Laertios, Vitae philosophorum VIII, 6

Ἡράκλειτος γοῦν ὁ φυσικὸς (Hérakleitos B 129) μονονουχὶ κέκραγε καὶ φησι·

Ἐπιθαγόρης Μνησάρχου ἱστορίην ἤσκησεν ἀνθρώπων μάλιστα πάντων. καὶ

ἐκλεξάμενος ταύτας τὰς συγγραφὰς ἐποίησατο ἑαυτοῦ σοφίην, πολυμαθείην,

κακοτεχνίην. οὕτω δ' εἶπεν, ἐπειδήπερ ἐναρχόμενος ὁ Πυθαγόρας τοῦ Φυσικοῦ

συγγράμματος λέγει ὧδε· οὐ μὰ τὸν ἀέρα, τὸν ἀναπνέω, οὐ μὰ τὸ ὕδωρ, τὸ πίνω, οὐ

κοτ' οἴσω ψόγον περὶ τοῦ λόγου τοῦδε. γέγραπται δὲ τῷ Πυθαγόρᾳ συγγράμματα

τρία, Παιδευτικόν, Πολιτικόν, Φυσικόν.

Diogenés Laertios, Vitae philosophorum VIII, 9

ἐν δὲ τοῖς τρισὶ συγγράμμασι τοῖς προειρημένοις φέρεται Πυθαγόρου τάδε

καθολικῶς. οὐκ ἔᾶ εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τὸ συμφέρον. τὴν μέθην

ἐν ἀνθ' ἑνὸς βλάβην καλεῖ καὶ πλησμονὴν πᾶσαν ἀποδοκιμάζει, λέγων μὴ

παραβαίνειν μήτε τῶν πόνων μήτε τῶν σιτίων μηδένα τὴν συμμετρίαν. καὶ περὶ

ἀφροδισίων δὲ φησιν οὕτως· ἀφροδίσια χειμῶνος ποιέεσθαι, μὴ θέρεος· φθινοπώρου

δὲ καὶ ἦρος κουφότερα, βαρέα δὲ πᾶσαν ὥρην καὶ ἐς ὑγιείην οὐκ ἀγαθά. ἀλλὰ καὶ

ποτε ἐρωτηθέντα ποτε δεῖ πλησιάζειν, εἰπεῖν· ὅταν βούλη γενέσθαι αὐτοῦ

ἀσθενέστερος. διαίρειται δὲ καὶ τὸν τοῦ ἀνθρώπου βίον οὕτως· παῖς εἴκοσι ἔτεα,

νεηνίσκος εἴκοσι, νεηνίης εἴκοσι, γέρων εἴκοσι. αἱ δὲ ἡλικίαι πρὸς τὰς ὥρας ὧδε

σύμμετροι· παῖς ἕαρ, νεηνίσκος θέρος, νεηνίης φθινόπωρον, γέρων χειμών. ἔστι δ' αὐτῶ ὁ μὲν νεηνίσκος μειράκιον, ὁ δὲ νεηνίης ἀνήρ.

Diogenés Laertios, Vitae philosophorum VIII, 14

ἀλλὰ καὶ αὐτὸς (sc. ὁ Πυθαγόρας) ἐν τῇ γραφῇ φησι· δι' ἑκκαίδεκα καὶ διηκοσίων ἐτέων ἐξ Ἀίδεω παραγεγενῆσθαι ἐς ἀνθρώπους.

Schol. E in Od. I, 371

τοῦτο κατὰ τὸν Πυθαγόρου λόγον· ἐκεῖνος γὰρ φησιν ὡς ἕξω γενόμενος τοῦ σώματος ἀκήκοα ἐμμελοῦς ἀρμονίας.

Περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης

Περὶ εὐσεβείας

Περὶ τοῦ ὅλου

Περὶ Ὀμήρου

Περὶ ψυχῆς

Ὑμνος εἰς ἀριθμόν

Proklos, In Platonis Timaeum commentaria 39e3; 107d (cfr. 28c1; 316d; Orph. fr. 315 Kern)

... πρόεισι γὰρ ὁ θεῖος ἀριθμός, ὡς φησιν ὁ Πυθαγόρειος εἰς αὐτὸν ὕμνος,
 μουνάδος ἐκ κευθμῶνος ἀκηράτου, ἔστ' ἂν ἴκηται
 τετράδα ἐπὶ ζαθέην· ἢ δὴ τέκε μητέρα πάντων,
 πανδοχέα, πρέσβειραν, ὄρον περὶ πᾶσι τιθεῖσαν,
 ἄτροπον, ἀκαμάτην· δεκάδα κλείουσί μιν ἀγνήν.

Iamblichos, De vita Pythagorica 162 (= Orph. fr. 317 Kern)

... βραχυλογία τινὶ ... οἷόνπερ καὶ ἐν τῶ·

ἀριθμῶ δέ τε παντ' ἐπέοικεν,

ὁ δὲ πυκνότατα πρὸς ἅπαντας ἀπεφθέγγετο [ὁ Πυθαγόρας].

Epigram on Zeus' tomb:

Porphyrios, Vita Pythagorae 17

εἰς δὲ τὸ Ἰδαῖον καλούμενον ἄντρον καταβὰς [ὁ Πυθαγόρας] ἔρια ἔχων μέλανα τὰς νομιζόμενας τρεῖς ἐννέα ἡμέρας ἐκεῖ διέτριψεν καὶ καθήγισεν τῶ Διὶ τὸν τε στορνύμενον αὐτῶ κατ' ἔτος θρόνον ἐθεάσατο, ἐπίγραμμα τ' ἐνεχάραξεν ἐπὶ τῶ τάφῳ ἐπιγράψας Ἰπυθαγόρας τῶ Διί', οὗ ἡ ἀρχή·

ᾧδε θανῶν κείται Ζάν, ὃν Δία κικλήσκουσιν.

Monotheistic poem:

Jústinos, De monarch. 2, 2; p.134 Otto

κοινωνεῖ δ' αὐτῷ (sc. Ὀρφεῖ) καὶ Πυθαγόρας ἐν οἷς γράφει·

εἴ τις ἐρεῖ Ἐθεὸς εἰμι πάρεξ ἑνός, οὗτος ὀφείλει
κόσμον ἴσον τούτῳ στήσας εἰπεῖν Ἐμὸς οὗτος·
κούχι μόνον στήσας εἰπεῖν Ἐμὸς, ἀλλὰ κατοικεῖν
αὐτὸς ἐν ᾧ πεποίηκε· πεποίηται δ' ὑπὸ τούτου.

Epistulae:

Diogenés Laertios, Vitae philosophorum II, 5

Ἀναξιμένης Πυθαγόρη.

Εὐβουλότατος ἦς ἡμέων, μεταναστὰς ἐκ Σάμου ἐς Κρότωνα, ἐνθάδε εἰρηνεῖς. οἱ δὲ Αἰακέος παῖδες ἄλαστα κακὰ ἔρδουσι καὶ Μιλησίους οὐκ ἐπιλείπουσιν αἰσυμνήται. δεινὸς δὲ ἡμῖν καὶ ὁ Μήδων βασιλεύς, οὐκ ἦν γε ἐθέλωμεν δασμοφορέειν· ἀλλὰ μέλλουσι δὴ ἀμφὶ τῆς ἐλευθερίας ἀπάντων Ἴωνες Μήδοις κατίστασθαι ἐς πόλεμον· καταστᾶσι δὲ οὐκέτι ἐλπίς ἡμῖν σωτηρίας. κῶς ἂν οὖν Ἀναξιμένης ἐν θυμῷ ἔτι ἔχοι αἰθερολογεῖν, ἐν δείματι ἐὼν ὀλέθρου ἢ δουλοσύνης; σὺ δὲ εἴ καταθύμιος μὲν Κροτωνιήτησι, καταθύμιος δὲ καὶ τοῖσι ἄλλοισι Ἰταλιώτησι· φοιτεύουσι δέ τοι λεσχηνῶται καὶ ἐκ Σικελίης.

Diogenés Laertios, Vitae philosophorum VIII, 49 (Hercher, Epistol. Gr., p.601)

Πυθαγόρας Ἀναξιμένει.

Καὶ σύ, ᾧ λῶσθε, εἰ μηδὲν ἀμείνων ἦς Πυθαγόρῳ γενεήν τε καὶ κλέος, μεταναστὰς ἂν οἶχεο ἐκ Μιλήτου· νῦν δὲ κατερύκει σε ἡ πατρόθεν εὐκλεία, καὶ ἐμέ τε ἂν κατείουκεν Ἀναξιμένει ἐοικότα. εἰ δὲ ὑμεῖς οἱ ὀνήιστοι τὰς πόλιας ἐκλείψητε, ἀπὸ μὲν αὐτέων ὁ κόσμος αἰρεθήσεται, ἐπικινδυνότερα δ' αὐτῆσι τὰ ἐκ Μήδων. οὔτε δὲ αἰεὶ καλὸν αἰθερολογεῖν, μελεδωνόν τε εἶναι τῇ πατρίδι κάλλιον. καὶ ἐγὼ δὲ οὐ πάντα περὶ τοὺς ἐμεωυτοῦ μύθους, ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις, οὓς διαφέρουσιν εἰς ἀλλήλους Ἰταλιῶται.

Ad Hieron.; Hercher, Epistologr. Gr. p.601

Πυθαγόρας Ἰέρωνι.

Ἄσφαλῆς ὁ ἔμὸς βίος καὶ ἡσύχιος, ὁ δὲ σὸς κατ' οὐδὲν ἐμοὶ προσπελάζει. μέτριος ἀνὴρ καὶ λιποδεὴς Σικελικῆς τραπέζης οὐδὲν προσδεῖται. πάντ' ἔχει Πυθαγόρας ἱκανὰ τὰ καθ' ἡμέραν, οὗ ἂν ἔλθῃ· θεραπεία δὲ δυνάστου βαρὺ καὶ ἐπαχθὲς τῷ μὴ εἰθισμένῳ. μέγα καὶ ἀσφαλὲς αὐτάρκεια· οὔτε γὰρ ἔχει τὸν φθονήσοντα οὔτε τὸν ἐπιβουλεύσοντα. διὸ καὶ δοκεῖ εἶναι ἐγγυτάτω θεοῦ ἢ διαγωγῆ. διάθεσις ἀγαθὴ οὐ γεννᾶται ὑπὸ ἀφροδισίων οὐδὲ ὑπὸ ἐδεσμάτων, ἀλλ' ὑπὸ ἐνδείας ἀγούσης πρὸς ἀνδρὸς ἀρετῆν· ἡδοναὶ δὲ ποικίλαι καὶ ἀκρατεῖς δουλοῦνται ψυχὰς ἀσθενῶν ἀνθρώπων, πολὺ δὲ μάλιστα ὧν νῦν σὺ ἀπολαύεις. διὸ καὶ ἐπιδούς σεαυτὸν εἰς τὰ τοιαῦτα αἰωρῆ (γὰρ) καὶ οὐ δύνασαι σώζεσθαι· λόγος γὰρ ὁ παρὰ σοῦ οὐκ ἐναντιοῦται τοῖς ἀσυμφόροις. μὴ οὖν κάλει Πυθαγόραν συμβιώσοντά σοι· οὐδὲ γὰρ ἰατροὶ αἰροῦνται τοῖς νοσοῦσι συγκάμνειν.

Incerta:

Pseudo-Jústinos, Cohortatio ad gentes 19, 2; p.68-70 Otto

ὁ δὲ τοῦ Μνησάρχου Πυθαγόρας, ὁ τὰ δόγματα τῆς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας διὰ συμβόλων μυστικῶς ἐκθέμενος, ὡς δηλοῦσιν οἱ τὸν βίον αὐτοῦ γεγραφότες, ἄξια καὶ αὐτὸς τῆς εἰς Αἴγυπτον ἀποδημίας περὶ ἑνὸς θεοῦ φρονῶν φαίνεται. τὴν γὰρ μονάδα ἀρχὴν ἀπάντων λέγων καὶ ταύτην τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων αἰτίαν εἶναι, δι' ἀλληγορίας ἓνα τε καὶ μόνον διδάσκει θεὸν εἶναι. ὅτι δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον ἀφ' ὧν μονάδα καὶ ἓν πολλῶ διαφέρειν ἀλλήλων ἔφη. τὴν μὲν γὰρ μονάδα ἓν τοῖς νοητοῖς εἶναι λέγει, τὸ δὲ ἓν ἓν τοῖς ἀριθμοῖς. εἰ δὲ καὶ σαφεστέραν ἀπόδειξιν περὶ ἑνὸς θεοῦ τῆς Πυθαγόρου δόξης ποθεῖτε γινῶναι, ἀκούσατε καὶ τῆς αὐτοῦ δόξης. οὕτω γὰρ ἔφη· ὁ μὲν θεὸς εἷς, αὐτὸς δὲ οὐχ, ὡς τινες ὑπονοοῦσιν, ἐκτὸς τᾶς διακοσμῆσις, ἀλλ' ἓν ἑαυτῷ ὅλος ἓν ὅλω τῷ κύκλω ἐπισκοπῶν πάσας τὰς γενεσίαις ἐστι, κρᾶσις ἐὼν τῶν ὅλων αἰῶνων καὶ ἐργάτας τῶν αὐτοῦ δυνάμιων καὶ ἔργων, ἀρχὰ πάντων, ἓν οὐρανῷ φωστῆρ καὶ πάντων πατήρ, νοῦς καὶ ψύχωσις τῶν ὅλων, κύκλων ἀπάντων κίνασις. οὕτω μὲν οὖν ὁ Πυθαγόρας.